

РАН БОСИЛЕК ЧУДНАТА КУТИЙКА

chitanka.info

Имало едно време една бедна вдовица. Тя си имала едно-едничко момченце. Разболяла се вдовицата. Тръгнало момчето да работи, та да прехранва болната си майка. Една вечер момчето се връщало от работа. По пътя застигнало деца. Децата биели кученце.

— Защо биете кучето? — попитало момчето.

— Защото ни се бие! — отвърнали децата.

— Дайте ми го!

— Ти какво ще ни дадеш?

— Каквото искате!

— Дай ни парички, да си купим халвица!

Момченцето дало парите, що било спечелило през деня, взело кученцето и се прибрало при майка си.

— Мамо — рекло то, — каквото спечелих през деня, дадох го да отърва от бой това кученце. Нищичко не купих за ядене.

— Добре си направил, синко — отговорила майката. — Тази вечер можем и гладни да си легнем. Погледни как се радва кученцето!

След няколко деня момчето пак се връщало от работа. Гледа: две момчета мъчат едно котенце.

— Дайте ми това котенце! — рекло момчето. — Стига сте го мъчили.

— На ти го — казали лошите момчета. — Ама дай ни парички, да си купим бозица!

Момченцето им дало каквото спечелило през деня. Взело котенцето. Занесло го в къщи.

— Отде взе това котенце? — попитала го майка му. Момченцето отговорило:

— Мъчеха го лоши момчета. Дадох им парите, що спечелих днес, и го отървах.

— Добре си направил, синко — каза майката.

На другата вечер момчето срещнало един малък пакостник. Той влачел вързана жаба по улицата.

— Защо влачиш тая жаба? — попитало момчето.

— Да плаша децата.

— На ти пари, дай ми жабата!

Момчето дало каквото спечелило през деня, взело жабата и я занесло в къщи.

— Отде носиш тая жаба? — попитала го майка му.

— Лошо момче я влачеше по улицата. Дадох му всичките си пари и взех жабата.

— Добре си направил, синко.

Пак легнали гладни.

На сутринта майката каза:

— Жабата не може да живее на сухо. Като отиваш на работа, пусни я в реката.

Момчето взело жабата. Тръгнало към реката. Когато да я хвърли във водата, жабата му рекла:

— Ти ми спаси живота. Искам да ти се отплатя. Почакай на брега. Ще дойде баща ми — жабешкият цар, и ще ти донесе чудна кутийка. Ти я вземи от устата му. Като близнеш тая кутийка, от нея излиза чер човек. Каквото му поискаш, дава ти го начаса.

Момчето пуснало жабата. След малко из водата се показал голям жабок с корона на главата. Той държал в устата скъпоценна кутийка.

Взело я момчето и право при майка си.

Близнало кутийката. Чер човек изскочил из нея, поклонил се и рекъл:

— Какво искаш, господарю?

Смаяла се майката, а момчето казало:

— Искам да оздравее майка ми и да ни донесеш нещо за ядене.

Тозчас майката оздравяла и в стаята се явила богата трапеза с хубави ястия. Наяли се майката и момчето. Нагостили кученцето и котенцето.

На другия ден пак ги нахранила скъпоценната кутийка. Заживели си майка и син от хубаво по-хубаво. По това време глашатаи разгласили по цялото царство: „Царската дъщеря търси момък да се жени. Който ѝ направи златен дворец за три деня, него ще си вземе.“

Никой момък не се наел да построи златен дворец за три деня. Отишло момчето с чудната кутийка при царя и казало:

— Царю честити, аз се наемам да построя двореца.

Разсмял се царят. Рекъл му:

— Ех, момко, такива прочути майстори не се наеха да издигнат двореца, че ти ли ще го построиш! Но щом искаш, опитай се!

Минало ден. Минали два. Момъкът не бързал. На третия ден близнал кутийката. Черният човек изскочил и рекъл:

— Какво искаш, господарю?

— Искам да ми направиш златен дворец, но да бъде от царския по-хубав!

Още същия ден дворецът бил готов и момчето се оженило за царската дъщеря. То завело в двореца майка си, кученцето и котенцето.

Наскоро царският зет отишъл на война. Той оставил кутийката в двореца. Царската дъщеря я гледала, ала не знаела каква е.

Веднаж край двореца минал продавач на скъпи неща. Царската дъщеря го повикала да си купи премени. Като видял кутийката на поличката, продавачът рекъл:

— Дай ми тая кутийка, царкиньо, и вземи всичко, що нося за продан.

Царската дъщеря се излъгала. Дала кутийката. Продавачът я близнал. Черният човек изскочил и рекъл:

— Какво искаш, господарю?

— Искам този дворец и царската дъщеря да се преместят на самодивската поляна зад морето!

Още не издумал продавачът, и дворецът и царската дъщеря се преместили зад морето.

Върнал се царският зет. Гледа: няма ни двореца, ни жена му, ни кутийката. Разплакал се.

Дошли при него кучето и котката. Попитали го:

— Защо плачеш, бащо?

— Кутийката ми откраднали.

— Недей плака! Ще я намерим.

И кучето и котката тръгнали да я търсят.

Вървели, вървели — стигнали до морето. Котката се покачила върху гърба на кучето и то я пренесло. Щом излезли на брега, видели златен дворец. Познали го. Батювият им дворец!

Кучето останало вън. Котката влязла в двора. Промъкнала се на тавана. Подгонила мишките. Из една дупка се подал голям плъх и попитал:

— Защо ни гониш, котарано?

— Защото вашият господар взел батювата кутийка.

— Тъй ли? Тогава почакай малко! Аз ще ти я донеса. Сега всички спят в двореца. Лесно ще я взема.

Плъхът се промъкнал в спалнята на своя господар, взел кутийката и я дал на котката.

Котката изскочила при кучето и викнала:

— Хайде сега, побратиме! Стъпвай, да стъпваме! Ето кутийката!

— Дай аз да я нося! — рекло кучето.

— Не може. Аз я намерих, аз ще я нося.

— Ти я намери, ама кой те пренесе през морето?

— Туй е лесна работа.

— Ще видим колко е лесна!

Стигнали до морето. Кучето се изстъпило настрана и рекло:

— Плувай сега, котарано!

— Не се моля — отговорила котката. — И сама мога!

И заплувала сама котката. Но изтървала кутийката. Спуснала се една голяма риба. Глътнала я.

Излязла на брега котката. Не смее да погледне кучето.

— Аз нали ти казах, самохвалке! — рекло кучето. — Видя ли сега какво стана? Отиде ни кутийката. Ще плаче бацьо, доде е жив!

Разплакала се котката. Заплакало и кучето.

Три дни обикаляли край морето. Обикаляли и плачели. На четвъртия ден съгледали край брега риби черва. Рекли да си похапнат за разтуха. Но що да видят? Из едно разкъсано черво се подавала скъпоценната кутийка.

Котката тозчас се досетила как стои работата.

— Пак сме имали щастие, побратиме — рекла тя. — Някой рибар е хванал рибата, дето глътна кутийката, разпрал я и оставил тука червата. Вземи кутийката, та хайде при баця!

Баця им взел кутийката. Близнал я. Изскочил черният човек и рекъл:

— Какво искаш, господарю?

— Искам да дойдат тука жена ми, дворецът и крадецът на кутийката.

Начаса всичко си дошло на място.

Измамникът бил наказан. Момчето, майка му и царската дъщеря си заживели пак весело и честито. А кучето и котката се разхождали като царедворци из златния дворец.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.